

வ
சிவ்மயம்

நாராயணோபநிடதம்

நெ-அ.

இஃது

யஜுர்வேதத்தின் ஓர் சாகையிலுள்ளது
மூலபாடம் பொழிப்புரைவிசேஷவுரைகளுடன்

—(*)—

சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபரும்
பாசமய பஞ்சானன பண்டித பர்ஞ்சஜன்ய
ப்ரம்மஸ்ரீ

சு. ஸ்ரீ நிவாஸ தீக்ஷிதரவர்க்ளால்

—(0)—

வடமொழியிலியற்றப்பட்ட

நாராயணோபநிஷத்விருத்தி

என்றவியாக்யானத்துக்கிணங்க
அவர்களாலேயே தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

தமது

(நடுக்காவேரி) ஜகத்குருயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1899

உ
சுபம்

நாராயணோபநிடதத்தின்

முகவுரை.

—(*)—

நாராயணோபநிடதம் இரண்ணேண்டு. ஒன்று யஜுர்வேத
த்துள்ளது. மற்றொன்று அதர்வணவேதத்துள்ளது. இரண்டி
ற்கும்வேற்றுமை புலப்படவேண்டி. இவ்வுபநிடதத்தை 'நாரா
யணோபநிடதம்' என்றும், மற்றதை "மகாநாராயணோபநிட
தம்" என்றும் வழங்குவார். இவ்வுபநிடதம் யஜுர்வேதத்தி
ற்சேர்ந்ததே. முத்திகோபநிடதப் பிரமாணத்தால் இதனை
யும் அதர்வணவேதத்தில் சேர்ந்ததாமெனமயக்குற்றவோர்
சாராருமுளர். இவ்வுபநிடதம் ஸ்ரீமந்நாராயணன் பெருமை
பை கிறுதித்து, அன்னாராயணவழிபாட்டிற்கின்றியமையாத
அஷ்டாக்ஷரமாமந்திரத்தின் பெருமையையுந் கிறுபிக்கும். ஆத
லாற்றான் இதனை நாராயணோபநிடதமென்பார். யஜுர்வேத
த்திலேயே பூர்வநாராயணமென்றபுருடகுத்தமும் உத்தரநா
ராயணமென்ற ஓர் அனுவாகமும் 'ஸஹஸ்ரஸீஷ-ஓ' என்று
தொடங்கியமற்றொருபாகமும் "ஃஸஹஸ்ரவாரொ" என்று
தொடங்கிய பெரியதோர் உபநிடதமும் நாராயணம் என்று
வழங்கப்படும். ஆயினும் அவற்றுள் புருஷகுத்தத்தையும் அ
தனடுத்தவனுவாகத்தையும் பெருவழக்கில் நாராயணம் எ
ன்றபொதுச்சொல்லாலும், பூர்வநாராயணம் உத்தரநாராய
ணமென்ற சிறப்புச்சொல்லாலும் வழங்குவதன்றி உபநிடத
மென்பதில்லை. அது பொருணிலை நோக்கின் உபநிடதமாயி
னும் இவ்வனைத நாராயணவுபநிடதங்களில் வேற்றுமை
தோற்றுவதற்காக அங்ஙனமதனை யான்றோர் வழங்கினார்.

மற்ருரு நாராயணவுபதிடதத்துக்கு “யாஞ்ஞி” என்றவ
 டைசேர்த்து நாராயணீயாஞ்ஞிப்பிஷத் என்பார். ஆக
 வே நாராயணோபிஷத்தும் மகாநாராயணோபிஷத்துமே
 இங்கு பிரஸ்தாபிக்கப்படவேண்டியன. அற்றேல் இவ்வுபதி
 டதம் நாராயணன் பெருமையை கிருபித்தலால் நாராயணோ
 பதிடதமானுற்போல், மகாநாராயணன் பெருமைவிரிக்கும் உ
 பதிடதம் மகாநாராயணோபதிடதம் என்று பொருள் கொள்
 ளலாமோவெனின் அதுதவறு. நாராயணன்பெரியவன் சிறி
 யவன் என்று இருவகை வழங்குவது வேத வைதிக சம்பிர
 தாய விருத்தமாதலால் என்க. மேலும் அளவின் பெருமை
 சிறுமைகோக்கி இவற்றிற்கு மகாநாராயணம் நாராயணம் எ
 ன்றபெயர்கள் அமைத்தனவெனலாமாகையால் அதுகுற்ற
 மேயல்ல. இவ்வுபதிடதம் எந்தசாகையையச் சேர்ந்த தொன்
 ருயினும் இதனோ மூதாகிரியர்பலர் எடுத்து வழங்கினார். அ
 நேகர்சைவரும் வைணவரும் இதன்வாய்க்கங்களை பூர்வபக்ஷ
 சித்தாந்தங்களாக எடுத்து கிருபித்திருக்கிறார்கள் - ஸ்ரீகண்
 டசிவாசாரியர் அப்பயதிக்ஷிதாவர்கள் ஸ்ரீராமானுஜாசாரி
 யர் மாத்துவாசாரியர் அவர்வழிசீடர் பரம்பரையோர் இவ்
 வுபதிடதத்தை விசாரித்திருக்கின்றார். நாராயணம் மகா
 நாராயணம் ஸுபாலம்மகோபிஷத்து முத்கலம் இவைகள்
 நாராயண பஞ்சோபிஷத்துக்களெனவும் வழங்கப்படும்.
 இவைகளுக்குள் இந்த நாராயணோபிஷத்துக்கு ஸ்மார்த்த
 ருள் அதாவது அந்நவதிகளில் சால்வரும், விசிஷ்டாத்து
 விதிகளில் ஒருவரும் வியாக்பாணம்செய்திருக்கிறார்கள். மே
 லும் அநேக பூர்வமதாசாரியர்கள் இதன் தாற்பரியத்தை ய
 வரவர்தங்கட்கேற்ப கிருபித்து வருகிறார்கள். ஆகவே யா
 ம் அடியிற்கொண்ட சங்கற்பப் பிரகாரம் இவ்வுபதிடதத்
 திற்கு ஸ்ரீமதப்பயதிக்ஷிதாதி சிவாத்நுவிதிகள் கொண்ட
 சம்பிரதாயத்தை யனுசரித்து அத்துவிதிகளின் வியாக்யா

னத்திற்கிணங்கவோர் சிற்றுரையை வடமொழியில் செய்
தோம், அதன்மொழிபெயர்ப்பும் தமிழியுலகைநோக்கி யிங்
கு சிறிதுஇயற்றப்பெற்றது - இதற்குமற்றயவுபரிடதங்கட்கூக்
கிடைத்த மாதுருகாசளகரிபத்திலும் அதிகம் அநேக பி
ராசினமதக் கிரந்தங்களும் விசிஷ்டாத்துவித வியாக்கியான
மொன்று மதிகமாம். இவைகளைக்கொண்டு பாடத்தை ஒ
ருவாறு நிச்சயித்து பதங்களையும் வாக்கியங்களையும் பொரு
ட்படுத்தினோம். அன்றி இத்தென்னாட்டிலும் வடநாடுகளி
லும் இவ்வுபரிடதத்தைப் பாராடணும் செய்வோர் அநேக
ர்உண்டு. ஆகவே இதில் அநேகவிபரித பாடங்கள் கலக்கவி
டமில்லை. இதற்கிட்டசிற்றுரையைஏற்றுஎம்மைஆசீர்வதிக்க
பிரம்மநிஷ்டர்களை வேண்டுகிறோம்.

கிரந்தகர்த்தர்.

പ്രാസാധ്വനപ്രാദം

—(*)—

[illegible]

யணஸுபாஷ்டாக்ஷரவடிவெயுதி ! கருவஸும்தவக்
 சாயுரெதி | விஹதெவ்ரஜாவதயு | ராயஸுஷம்
 மௌயதயு | தவதாபுதக்யஸும்தெ தவதாபுதக்ய
 ஸும்தக்யதி ணததாஸுவெடி ஸிரொயீதெ | ப்ரக்யு
 தடிஸு ஹவாஸும்தெ ப்ரணவஸுரக்யு | சுகாரக்ய
 ரொகாரக்யதி | தாமதக்யாவஸுவதெ தவொயிதி |
 யசுசுதாஸும்தெ யொயீஜநுஸுஸாரஸும்தநாசு | ஸு
 மதிரே நாராயணாயதிஸும்தெ தாவாஸும்தெ | வெகஸும்தெ
 வநும்திஷ்டயி | தடிஸும்தெ ஸும்தெ விநும்தெ வநும்தெ
 தடிஸும்தெ | ப்ரஹ்மணும்தெ வநும்தெ வநும்தெ
 ஹ்மணும்தெ யசும்தெ நயதி | வநும்தெ தஸும்தெ வெ
 நாராயணகாரணஸும்தெ வநும்தெ வநும்தெ
 வநும்தெ வநும்தெ ஸிரொயீதெ | ப்ரக்யும்தெ நாராய
 தி க்யுதெ வநும்தெ நாராயதெ | வநும்தெ நாராயதெ
 தெ வநும்தெ நாராயதெ | வநும்தெ நாராயதெ
 யீயாநும்தெ வநும்தெ வநும்தெ வநும்தெ
 வநும்தெ வநும்தெ வநும்தெ வநும்தெ | நாராயண
 வநும்தெ வநும்தெ | ஸ்ரீநாராயணவநும்தெ
 திதி | யணவநும்தெ தும்தெ

வநும்தெ தும்தெ தும்தெ

நாராயணவநும்தெ தும்தெ

சிவமயம்.

நாராயணோபநிஷத் விருத்தி.

அவதரணிகை

இங்கறியவேண்டுவதிது. இப்பிரமவித்தை தைத்தீரீய சா
கையின் நாராயணோபநிடதத்துள்ள தகரவித்தையை யனுசரித்து
! நீமன் நாராயணஸ்வரூபனாக பரமாத்மாவை உபாசிக்கும்வழி
வைக்காட்டுகின்றது. கூர்மம் முதலிய புராணங்களிற் கூறியவா
று மூலகைப்பட்ட யோகிகளுள் முதற்படாவினையை யேற்றபளதிக
யோகிக்குரிய உபாஸ்தியை முன்னிட்டு அதற்கு விஷயமான ஸ்ரீ
மன் நாராயணன் பெருமையைவீர்த்து நாராயணோபாஸ்தைக்கி
ன்றியமையாத ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரத்தின் பெருமையை நிரூபித்து
அனுக்கிரஹிக்கும் முறைபில் தோன்றுகின்றது.

சுபுவாஸுஷோஹவெவ

நாராயணாகாசியத

புஜாஸ்யஜெயெதி

(இ—ள்.) இனி புருஷனன்றோ நாராயணன் நினைத்
தான் பிரஜைகளையுண்டுபண்ணுவெனென்று. எ—து.

(வி—ரை.) 'இனி' = என்றசொல் மங்களத்தின்பொருட்ட
மைக்கப்பட்டதாதலின் ஒருகாம்பில் இருகனி என்றநியாயத்தால்
வித்தையின் ஆரம்பத்தையும் குறிப்பதேயாம். புருஷனன்றோ =
வேதாந்தங்களில் புருஷனென வழங்கப்பட்ட ருத்திரன் நாராய
ணன். அவனையதிட்டித்து = அவன் ரூபனாய்; நினைத்தான் = சங்கத்
பித்தான் புரிபாகம் பொறுத பிராணித்ருமங்களால் பிரேரிக்கப்பட்

கிரிபிராஜை சிருஷ்டிக்கவேண்டுமென்ற சங்கம்: 'ததை உடைத்
தாயினான் என்பதுகருத்தது. சிருஷ்டிப்பதென்றால் உவரவர் கண்ம
யகளுக்குக் கீழ்த்தவாறு தனது கரணத்தினைக் கொடுத்தருளுதல். ஆம்
தேஸ் புருடன்னென்ற சொல்லுக்கு ருத்திரன் என்றபொருள்தனி
ந்தொதியது சதனுவெனின்கூறுதும் கேண்பின் வாஸுஷோ
வெவாஸுஷி ஸுஷுஷோ நவோ நவோ - உவ்வாஸுஷோய, வா
ஸுஷுஷு விஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு. உவ்வாஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
வாஸுஷுஷு, வாஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு. வாஸுஷு
வெவாஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு. புருஷனன்றோ ருத்திரன்சத்
து மஹான் அவின் வணங்குவோன். உபபுருடனுக்குப் புருடனை
யறிவோம் ஸகஸ்ராக்ஷனை பெரியபிரபுவல்லவா புருடன் பு
ருஷனை கிருஷ்ணபிங்களனை. முன்னையுள்ளவன் யாம் புருஷன்
யான் ஈசன் என்பதாறு பலவிடங்களில் வேதாந்தங்களில் புரு
ஷனென்ற சொல் ருத்திரனுக்கு வழங்கபடுதலானும் 'பு' எ
ன்றசொல்லுக்கு பட்டணங்கள் பொருள்; 'உஷ' என்பதற்கு கொ
ளத்துவன்பொருள். ஆகவே முபபுரமெரிதத முதல்வனும்இச்
சொல்லுக்குக்காரணப்பொருளாய் அமைவான் ஆதலானும் இச்
சொல்லை எம்பிரானிடத்துக்காரணவிருநியாக்கிடையிட்டோம்
இதன் விரிவை எமது புருடசூக்தப்பாடியத்தில் காண்க. அங்ஙன
மாயின் புருடனைன்றோ நாராயணன்னென்று தொடங்கிய இவ்வுப
நிடதவாக்கிபமே உச்சொல்லை நாராயணனிடத்தில் சேர்க்கவாற்
றல்பொருதோவெனின் பொருதேயாம். இஃது விதியிலனுவதிக்க
கப்படுமநாராயணனுக்குவிசேஷணமாயமைந்தமையால்அது விதி
யிற்சேராது. மேலே புருடன்னென்றசொல் பரிபூர்ணன், முன்ன
யுள்ளவன், சரீரத்தள்ளவன், சுவதந்திரன், அறிஞன், மனிதன்
ருத்திரன், பிரம, பரமாத்மா, ஜீவன், ஹரி இவர்களைச்சொல்லும்
ஆற்றலுடையதே இச்சொல்லாயினும் இந்ரு பிரகாரணபெலத்தா
ல்ஸ்ரீமன் நாராயணனைய சொல்லுமென்பது உசிதமாகலாம்
அவற்றிற்குப் பிரமாணங்கள் வகுண - உவ்வாஸுஷுஷுஷுஷுஷு
ஹிவிஜாயதெ, பூரணனாதலால்புருஷனைச்சொல்லப்படுகிறான்
என்றவாறுலகுத்திரமும் உவ்வாஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு

எ-து.

என்று

எ-து

2.

சுயநிதெ ஷா நாராயணம்

ஹ ஹா நாராயணம்

ஸிவஸ நாராயணம்

ஸக்யஸ நாராயணம்

காலஸ நாராயணம்

ஹிஸஸ நாராயணம்

விஹிஸஸ நாராயணம்

ஹயஸ நாராயணம்

சுயஸ நாராயணம்

சுஹஸ ஹிஸ நாராயணம்

நாராயணவனவெஹிஸஸ

யஹிஸஸ ஹயஸ ||

எ-து

(இ-ள்) இனி நித்தியன் நாராயணன். பிரமநாராயணன், சிவனும் நாராயணன். இந்திரனும் நாராயணன். காலமும் நாராயணன். திச்குளும் நாராயணன். விதிக்குளும் நாராயணன். மேலும் நாராயணன். கீழும் நாராயணன். உள்ளும் வெளியும் நாராயணன். காணப்படுவதெல்லாம் நாராயணன். எது சென்றது எதுவருவது அதுவும். எ-து

(வி-ரை.) நித்தியன் = எவ்வித விகாரமற்றவன்; முக்காலங்களாலும் பாதிக்கப்படாதவன். ஆதலாற்றான் அவனாகிய, அதிஷ்டாந்தத்தின்கண் கற்பிக்கப்பட்ட ஜடஜீவ ஈசுவரப் பிரபஞ்சமெல்லாம் அவனையே நிரூபிக்கப்படுகின்றது. ஒரு அதிஷ்டாந்தத்தின்கண்ணே அத்தியகிக்கப்படும் பொருளுக்கெல்லாம் அதிஷ்டாந்தத்தின் ஸத்தையின்றி வேறு ஸத்தையின்மையால் அங்கனம் கூறியதாமென்க. சுஹஸ-ஹிஸஸ கஸஸஸ-ஹிஸஸ நாராயணவ்யூதம் உள்ளும் புறம்பும் அதனை யெல்லாம் வியாபித்து நின்றனன் நாராயணன், என்று சுருதி கூறிய உண்மை இந்த உபநிடதவசனத்தால் தழுவப்பட்ட தென்க. வாஸு-

ளனும் கிரியை இல்லாதவனும் சாந்தனும் தோலுமில்லாதவனும் உபாதிஹினனும் அமிருதத்தின் புறத்துச்சேதுவாய் கட்டையைக் கொளுத்திய தழல்போல் உள்ளசிவனை அர்யாமல் துயரத்துக்கு முடிவுவரவேண்டுமானால், என்று தோலைப்போல் ஆகாயத்தை மனிதர் போர்த்துக்கொள்வார்கள். அன்றே, அதுகூடும் என்ற பொருளுள்ள சுருதிகள் தழுவிப்பட்டனவாம். மேற்கண்ட சுருதிகளில் ஞானமே மோகசாதன மெனக்கு நீக்கப்பட்டமையால் அதனையேவற்புருத்துகின்றார் “இப்படியறிவான்” என்பதாயிற்று. “இப்படியறிவான்” = மேற்கண்ட ஸக்ஷணப்படிபிரம்மத்தை யறிவான்; அவன் விஷ்ணுவேயாவான் = விஷ்ணுசுவரூபத்தையே பெற்று இருதியில் பரமமோகசாதனப்பெறுவான். உண்மையில் சர்வசுருபனாக பரமேசுரனை வழிபட்டால் ஸ்ரீஹ்ருவிஷ்ணுவெல்லாம் உவதி, பிரம்மத்தையறிந்தவன் பிரமமேயாவான் என்றபடி சர்வசுருபனான் என்பது கருத்து. இது “யஜுர்வேதத்தின்” சித்தாந்தம் என்றதால் யடுவெவ்வொஹ்ருவென விவரித்துக் கூறியுள்ள பௌத்தியை அறிவான் அன்னவயத்திமையோரனைவரும் நின்பர். அந்த ஹரியும் இலக்குமிதானும் பத்தினி என்னப்படுவா மன்றே என்பதும் விஷ்ணுவெவ்வொஹ்ருவென விவரித்துக் கூறியுள்ள பௌத்தியை அறிவான் அன்னவயத்திமையோரனைவரும் நின்பர். அந்த ஹரியும் இலக்குமிதானும் பத்தினி என்னப்படுவா மன்றே என்பதும் விஷ்ணுவெவ்வொஹ்ருவென விவரித்துக் கூறியுள்ள பௌத்தியை அறிவான் அன்னவயத்திமையோரனைவரும் நின்பர். அந்த ஹரியும் இலக்குமிதானும் பத்தினி என்னப்படுவா மன்றே என்பதும் விஷ்ணுவெவ்வொஹ்ருவென விவரித்துக் கூறியுள்ள பௌத்தியை அறிவான் அன்னவயத்திமையோரனைவரும் நின்பர்.

அவதாரணிகை

இனி ஞானசாதனமான மந்திரயோகத்தைக்கு நீக்கின்றார்,

ஒதிதெஹ வராவெருகநீதி, சிவபூசக

நாராயணாயெதெஹ வராவெருகநீதி

ஒதிதெஹ வராவெருகநீதி, சிவபூசக

நாராயணாயெதெஹ வராவெருகநீதி

வனகவெதெநாராயணஸுராவெருகநீதி, சிவபூசக

(இ—ள்) ஒம் என்று முதலில் சொல்லவேண்டும் அப்பிரம் நமவென்று அப்பிரம் நாராயண வென்று பிரணவம் ஒம் எழுத்து நமவென்பதிரண்டெழுத்து நாராயணாவென்பது ஐந்தே முத்துகள் இதுவே நாராயணானது அஷ்டாக்ஷரபதமாம்.

(வி—ரை) மந்திரத்தை உபதேசமுறையாலன்று வெளியிடுவது ஊடாமைப்பற்றி அத்திருமந்திரத்தினமைப்பைப் பிரித்து பற்சிறப்பகுதிகளாயுபதெலிக்கின்றார். முன்னர் பின்னர் என்றது முறையைக்குறித்ததாம். ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்திருமந்திரத்தைப்போல் உயிர்மெய்யெழுத்துகளை உள்ளபடிபெற்றதாயாவது ஸௌராஷ்டாக்ஷரத்தைப்போல்கொள்ளுமாக்கொண்ணை ஏற்றதாயாவது இம்மந்திரம் ஆகுமோவென மற்றவருக்குண்டாம் மதிமயக்கத்தைவிடுக்கக்கருதி இம்மந்திரம் இயல்பில் ஏழுஎழுத்துடையதாயினும் பிரணவத்தைச்சிரமேற்கொண்டு திருவெட்டெழுத்தாமென்றது. பதமென்பது உணர்த்துவதெனப்பொருள் கொள்ளுமாயின் யாவனுயுணர்த்துவதென வினாபிகழ, ஸ்ரீமன் நாரணனை எனவேதம் விடைபகர்ந்தருளியது. இஃகரு நமவென்ற பதத்தின் பொருளாய ஜீவனை நாராயணனென்ற பதத்தின் பொருளாய ஈசுவரனிடத்து பிரணவத்தால் ஒன்று சேர்ப்பது மந்திரத்தின் முடிந்தகருத்து. அவ்விதம் மந்திரப்பொருள்முடிக்கும் முறையை விரிவாய் சிவதத்துவசுதாநிதிக்கு யாம் செய்த சிந்தாமணிபுரையில் பஞ்சாக்ஷரவிவரணப்பிரகரணத்திலும் வேறு உபநிடதங்களில் அதேபிரகரணத்திலும்காணலாம். பிரணவத்தை ஏகாக்ஷரமென்று ஒர்மந்திரமாகத்தனித்துக் காட்டியதே தத்தின் கருத்து மற்றையப்பகுதிகளான ஏழு எழுத்துகளின் பொருள்களும் இவ்வோரெழுத்தின் கண்ணே அமைந்தனவாம் என்பதேயாம். ஆகலாற்றான் தாரசாரோபநிடதத்தின் பிரணவமே குக்குமாஷ்டாக்ஷரமெனப்பட்டது. அதன் விரிவை அங்கேகாண்க.

(எ—து)

அவதரணிகை.

இனி இம்மந்திரமறிந்தவனைப் புசுழ்கின்றார்.

யொஹவெவ ாராயணஸுராஷ்டாஹம்

வடிவெயுதிசுநவப்யுவநு

ஸவபுரீய-ரொதி விஜிதபுராஜாவதஸு

ராயவஸூஷ-மௌவதஸு

ததொஜிதகூபிஸு-தெ

ததொஜிதகூபிஸு-தஜி

வநதஸஸாபிவெடிஸி-ரொயீதெ

எ—து

(இ—ள்.) எவன் நாராயணனது அஷ்டாஹ பதத்
தைப்படிப்பான் அவன் ஓதாமலே ஆயுசைப் பூரணமாய் பெரு
வான். பிரஜாபதி பதத்தையடைவான். ஐசுவரியத்தையும்
வாக்பதித்துவத்தையும் பெற்று பிறகு அமிருதத்தன்மை
பையடைவான் பிறகு அமிருதத்தன்மையையடைவான் என்
து சாமவேதத்தின் சிரசு சொல்லுகின்றது. எ—து

(வி—ரை.) இவ்வஷ்டாஹ மஹாமந்திரமானது வேதசா
ரமாதலால் வேதங்களை முறைப்படி முதலாச்சிரமத்தில் இருந்து
கற்றுணராதவருக்கும் முறைவழி அவ்வாச்சிரமமுடையோர் ப
லமாய பூரண ஆயுசை இம்மந்திரமே கொடுத்தருளுமென்றது உசி
தமாம். அதனையே விரிப்பது பிரஜாபதிபதத்தையடைவான் என்
பதாகி மேல்வாக்கியம். “பிரஜாபதிபத” மென்பது மரீசி முத
லிய பெரியோரீடும். “ஐசுவரியமென்பது” அணிமை முதலிய எ
ண்ணகைச்சித்திகள். வாக்பதித்துவமென்பது நாமகள் நாதனய
நான் முகன் பெருமை. பிறகு = பிரமலோகத்தை யடைந்த பிறகு
முறைப்படி பிரமலோகத்தைப்பெற்று அங்கு பிரம விசாரத்தை
யும் ஒருவாறு செய்து பரார்த்தாந்தியகாலத்தில் மோக்ஷத்தைப்
பெறுவாரென்பது அவ்வாக்கியத்தின் கருத்து. மோக்ஷமே முக்
கியப் பட்டுதலால் அதனை இருமுறை கூறியதென்க. இதுணைசா
மவேதத்தின் சிரசு = சாந்தோக்கியம் முதலியது. அவ்வுபநிடதத்
தில் உலகபரம்பரைகளும் உற்கீதவித்தையும் நிரூபிக்கப்படுத
லாலென்க.

இனி இங்கு நினைக்கப்பட்டபிரணவத்தின் சுவரூபத்தைச்சி
றிது விரிக்கின்றார்.

தவடி தவடி ரிளி ||

எ-து

{இ—ள்) பிரக்தியநானந்தமான பிரம்மபுருஷன் பிரணவஸ்வரூபமாம். அகாரம் உகாரம் மகாரம் இவைகளை யொன்று சேர்த்தால் பிரணவமாம்.

(வி—ரை) பிரத்தியகாணந்தம் = பிரத்தியக்ஞ என்பது ஜீவரூபம், அதன் சுவரூபமாய் நிற்கும் ஆனந்தம்; பிரமம் = ஈசுவரஸ்வரூபம்; புருஷன் = இவ்விருவகை உபாதியையும் கடந்தது இதனை இங்ஙனம் தியானிக்கவேண்டுமென வருவித்துக்கூட்டுக. அதன் உருவத்தை நிர்நுகிவின்றார் உகாரமென்பதாதியால். பிரத்தியகாணந்தமான என்றது அகாரத்தின் பொருள் ஆதலால் எல்லாச் சுவர்த்தனின் சமவ்ஷி சுவரூபமான விராட்டெனப்படும் ரஜோகுணமுடைய பிரமன் அதன்பொருள். இரண்டாவது வித்தையை உபாதியாய் உடைப ஈசுவரசுவரூபமான சத்துவகுணமுடைய விஷ்ணு உகரப்பொருள். மூன்றாவதான முப்புரமெரித்த புருஷனைனப்படும் தமோகுணமுடைய ருத்திரன் மகரப்பொருள். ஆக இம்மூன்றும் சேர்ந்ததே மூலமந்திரமாம் இதனால் அகாரஸ்பந்தாரணம் நாடுகள் உகாரஸ்விக்ஷண்மூடிபெ ஐகாரம் ரூபிஃ ஸ்ரூதிபெ १) ஒகாரம் ஸ்வெய்யாரம் ஆரப்யாடுகை = அகாரமாகிய பிரமத்தவனைத்தொப்புளில் உகாரமாகிய விஷ்ணுவைஹிருதயத்தில் மகாரமாகிய ருத்திரனைப் புருஷநிலையில் ஓங்காரமான ஸர்வேசுவரனை துவாதசாந்தத்தில் என்பதாதி பல்வேதாந்தங்கள் தழுவப்பட்டனவாமென்க.

அவதரணிகை

இனி நாராயணமந்திரத்தை பிரணவத்துடன் சேர்த்து ஜபித்தவருக்கு அமையும் பல்விசேஷத்தைக் குறிக்கின்றார்.

யஜுக்ஷாஜுஹுவாக்யெயீ

ஜந்யஸம்ஸாரஸம்யநாசு

ஒம்நமோ நாராயணாயெதி

ஜெஹ்வாவாக்யெவகூண

ஹவநம்யஜிஷ்யதி ||

எ—து

(இ—ள்.) எதனை உச்சரித்து யோகியானவன் ஜன்ம ஸம்ஸாரபந்தங்களில் இருந்து விடுபடுவான் அந்த நாராயண ஷ்டாக்ஷரமந்திரத்தை உபாஸிப்பவன் வைகுண்டஸ்தானத்தையடைவான்.

(வி—ரை.) உச்சரித்து = ஜபித்து; முறைப்படி ஆவர்த்திசெய்து என்பது சுருத்து. ஜன்ம ஸம்ஸாரபந்தங்கள் = ஜன்மமென்ற பிறப்பையடியாய்க்கொண்ட சம்சாரமாகிய பந்தத்தினின்று. யோகி = சுவரூபத்தையறிந்து அதனிடத்தே நிஷ்டைகூடினவன்; விடுபடுவான் = விடுபெறுவான். அப்படியானால் எங்ஙனம் முன்நிரூபித்த கிரமமுக்கி இம்மந்திரோபாஸனையின் பயனாகுமெனின் அதனை நிரூபிக்கின்றார் வைகுண்டத்தை யடைவான் என்பதால். இம்மந்திரோபாஸனக்கோலோகத்திலும் மேலான வைகுண்டலோகத்தை இருந்தடைந்து அங்கிருந்து முத்தியைப்பெறுவானென்பொருள்கோடலால் குற்றமில்லையாமென்க. பிரமலோகத்திற்கு மேல்கோலோகமென்றும் அதன் மேல் விஷ்ணுலோகமென்றும் சுருதிபுராணங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது வருமாறு. தெதெயாரிநஸுஸூலீமஜிஜெஹ்வாவாக்யெவகூணஹவநம்யஜிஷ்யதி || சுத்ராஹதக்ஷாநாமாயஸ்ய விஷ்ணுர்வாஸிவஜிவஹாதிஹிஜீரண் உனது பிரசித்தமான லோகத்தையடையவிரும்புகின்றோம். எந்தவிடத்தில் பெருங்கோடுடைய புண்ணிமூர்த்திகளான நந்தைமுதலிய கோக்கள் குடியிருக்கின்றன அந்

(இ—ள்) இந்தத்தாமரை விஞ்ஞான கனமாயுள்ளது அதனிடத்தே இருந்து மின்னற்கொடிபோன்ற பிரபையுடையது மட்டுமாம்—
எ—து

(வி—ரை) இந்தத்தாமரை = இந்த இதயத்தாமரை; விஞ்ஞான கனம் = ஞானாகாசமமையப் பெற்றது; ஆச்சிதம்பரத்தின் கண்ணே மின்னற்கொடி போன்ற ஆதம்சூரபம் இருக்கின்றதாம் என்பது இதன்முடிந்த கருத்து. தஸ்யுபெயுவஹிஸிவா, சுணீபொய்யுபாவுவஹி தரி, நீருதொயடிபு ஸ்லாவிடி, ஸுஜெவெவ ஸாஸுரா = அதனடுவே மேனோக்கிச் சிறியதாய் ஓர் அக்னிசிகையுண்டு. அது கருத்தமேகத்தின் கண்ணே உள்ள மின்னற்கொடி போன்றது என்று வேதம்கூறுதலால் மின்னற்கொடி போன்ற சோத்யே இக்யநடுவில் தியானம் செய்யத்தகுந்த தென்பது இதனால் பெறப்பட்டது. அந்த இதயாக்னி தைத்திரீய மஹோபநிடத்தில் விருபாக்ஷினத்தியானிக்கும் இடமாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தைத்திரீய மஹோபநிடத்திலே இவ்விஷயமமைந்தாற்போல இங்கும் நாராயணப் பிரகரணத்திலேயே அமைந்திருப்பதால் பொருட் பொருத்தச் சேற்பொருத்தங்கள் அங்குள்ள படியே இங்கும் அமைக்கவேண்டுமென்க.
எ—து

அவதரணிகை

தைத்திரீய மஹோபநிடத்தில் ஸ்ரீமந் நாராயணனைத் துதித்தாற்போல இங்கும் துதிக்கின்றார்.

ஸ ஹுணெ ஸுபெவகீஷுதா

ஸ ஹுணெ ஸுபிபுஸுமிடி

ஸவடிஹி தஸ்யுபெவகம்

நாராயணக் காரணவாஸுஷிகாரணம்

வரஹுஹொழி ||

எ—து

(இ—ள்) பிரம்மண்ணியனும் தேவகுபுத்திரன். பிரம்மண்ணியனும் மதுசூதனன். சர்வபூதங்களிலுமுள்ளவன். ஓ

என்றுவேதங்களெடுத்துப்பேசும்; அவனது தர்மமம்பிகையாகும் எ
ன்றும்பிரியாவுமையவளென்பர். வேடுரு தருமம் நாராயணனாக
அவனை யுலகப்பிரகிருதிபாடன்; அவனை பரமபுருஷனென்பர்;
கூர்மபுராணம் கூறியதிதவாம்; நாரதபுராணம் நாட்டியதிதுவே எ
ன்றசெய்யுளின் கண்ணும் அதிணுறையிலும்நிருதித்திருக்கின்றார்; ஆ
தலிலும் அங்கேயதனைக்காண்க. இக்குடிலரைக்காரணபுருஷரெ
ன்றகாட்டியமையால் வாகாரணம் காரணாயிவாயிவப் அவ
ன்காரணம் காரணாகிபதிகளுக்கதிபதி என்று சுவேதாசுவதரம் கூ
றியது பரமசிவனையாமென்க. அதர்வசிரஸ்ஸில் ஒங்காரம் பர்
ப்பிரமம் என்ற சொற்கள் சிவனாமே என்று நிருதிக்கப்பட்டமை
யால் அச்சொற்களால் ஸ்ரீமந் நாராயணனைத்துதித்தே இஃதா
மென்க. அதனாற்றான் ஸ்ரீஜகத்குருஸ்வாமியையும் ஸ்ரீஸகஸ்ர
நாமபாஷியத்தில் ஸிவாழிநாஜிஃ ஹரிவெவஸுவபெத சிவா
நிநாமதேயங்களால் ஹரியேஸ்தேதாத்திரம் செய்யப்படுகிறாரென்
றார் ஆதலால் இம்மந்திரத்தின் கருத்து சர்வபரிபூரண பிரமலக்ஷ
ணத்துடன் ஹரியை உபாசிக்க வேண்டுமென்பதே. எ-து

அவதரணிகை

எந்தருத்திரன் அந்தபகவான் என்பதாதிவாக்யங்களால்அ
தர்வசிரஸ்ஸென்னும் உபநிடதத்தில் சர்வதேவதாஸ்வரூபமாக ப
ரமசிவனை தியானிக்கவிதித்தமையால் நாராயணனாக தியானிப்
பதும் அவ்வுபநிடதத்திற்குச் சம்மதமேயெனக்காட்டுகின்றார்.

வந்தடியவஸுஸிரொயீதெ||

எ-து

இங்ஙனம் அதர்வணசிரம் சொல்லுகின்றது எ-து

அவதரணிகை

இறுதியில் வித்தையின் மஹிமையைச்சூறித்து உபசங்க
ரிக்கின்றார்;

புராதநய்யாநொநாநாதிசுசூசு வா வஃநாஸ்
யதி|| ஸாயய்யாநொஜிவஸுசூதஃவா வஃநா

ஸயதிலாபம்வா தாய்யா நவ்வாவாசவா
வொஹவதி ராயுஜி நஜாஜி துரணி உவொய்
யா தஃ ஸஃவஜஹாவா தகொ வவா தகாஹீ உ
வுதெ- ஸவஃவெஹவாராயணவ-ணம் உ
ஹதெ- நாராயணஸாய-ஜி ராவொதி நர
நாராயணஸாய-ஜி ராவொதீதி- யவனவ- வெ
உ உதகு-வ-விஷக ||

(இ—ள்) காலையில் படிப்பவன் ராத்திரிபாவத்தைத்
துலைப்பான். இரவில் படிப்பவன் பகல்பாவத்தைத் துலைப்
பான், இருகாலங்களிலும் படிப்பவன் பாபியாபிணம் ப்ராபநீ
ணனாவான். மத்தியானகாலத்தில் சூரிபனை நோக்கப்படிப்பவ
ன் பஞ்சமஹாபாசகங்களினின்றும் உபபா தங்களினின்றும் வி
டுபடுவான். ஸர்வவேத பாராயணபுண்ணியத்தைப் பெறுவா
ன். எவன் இதனையறிவான் அவன் காராயண ஸாயுஜ்யபத்தைப்
பெறுவான் நாராயண ஸாயுஜ்யபத்தைப் பெறுவான். என்பது
உபநிஷத்து.

(வி—ரை) விதையின்பயனைக் குறிக்கத் தொடங்கினமை
யால் இவ்விடத்து ஸ்ரீமன் நாராயண ஷ்டாக்ஷர திவ்யமந்திரமகிமை
யை எடுத்து நிரூபித்துப் பொலிவு எய்தியது, சுபடி.

இங்ஙனங் கவுணியகுலப் பாலாழிக்குக் கவுத்துவ மணியாய்த் தீதா
ன்றி, ஸ்ரீமேதாதேவகிணமூர்த்தி சுருணாகடாக்ஷத்தாற் சகலகலை
களுமோதி யுணர்ந்து மிச்சிரமண்டலத்திற் றமது விஜயப்பிரதாப
நிலைபெற நாட்டிய மஹாதேவதீக்ஷிதர் வம்சதிலகராய ஸையா
கரண ஸார்வபௌம ஸ்ரீராமஸ்வாமிதீக்ஷிதர் செல்வக்குமாரரும்
ஸ்ரீஸீதாம்பா கர்ப்பசக்தி முக்தமொத்தவரும், ஸ்ரீமத் பாரத்வாஜ
குலஜலதிக்குக் கவுத்துவமணியாய் அத்நைதவித்தியாசாரியராய்,
தூற்று நாலுகிரந்தங்களை நிர்வகித்தருளிய ஸ்ரீமது அப்பையதீக்ஷி
தேந்திரர் வம்சத்தில் அல்தரித்த ஷட்சாஸ்திரவல்லப பாரமேசுவ
ர உபநிஷன் மார்க்கப் பிரவர்த்தக ஸ்ரீ மஹா மஹோபாதியாய

ஸ்ரீமது தியாகராஜகுருபுங்கவர் சரணேவாபராயணரும்,
பிரத்யக் பரகிஷிஷ்டா துரந்தர் பரசாம்பவ பாதபத்ம

ரேணுசேவனத்திலன் புகந்துள்ள வரும்,

“ப்ரம்மவித்தியா” பத்திராதிபருமான

பரசமய பஞ்சானன பாஞ்சஜன்னிய

பண்டித ஸ்ரீமத்ஸ்ரீ நிவாஸமகிபுங்கவர்

வ ட மொழியி லிருந்து

தென்மொழியி லியற்றிய

நாராயணோபநிஷத்

விருத்தி

முற்றிற்று.

நாராயணோபநிடதத்தின்

தாற்பரியசங்கிரகம்

இந்நாராயணோபநிடதம் ஸ்ரீமந்நாராயணன்¹வழிபாட்டினுண்மையையும் முறையையும் அதற்குரிய திருமந்திரப்பெருமையையும் குறிக்கின்றது. இது ஐத்திரீயநாராயணோபநிடதச்சாயையேயுள்ளது. இதிலும் அதைத்திரீயநாராயணோபநிடதம் சொல்வதுபோலவே சுருக்கமாய் தகரோபாஸனஞ் சொல்லப்பட்டது. ஆகவே தகரவித்தையைச்சேர்ந்ததே. இஃதும் எசர்வேதத்தைச்சேர்ந்ததாகவே இதனை அதைப்போலவே பொருள் படுத்தினோம். இஃதுவும்ஸ்பஷ்டமாய் “ஹ த்யுமா ந ஹ ஹ வு வு ரு வு” என்று பிரத்யகாத்துமாபின்னநாராயணோபாசனையை விதித்தமையாலும், அங்ஙனம் உபாஸிப்பவர் ‘விஷ்ணு-ரொஹதி’ விஷ்ணுவேயாவான் என்று மோக்ஷம் ப்ரம்மசொரூபமாய்நின்றலே என்றமையாலும், யஜு-கூஜ-உஜ்ஜெயெயாய்²நூஸம்ஸாரஸம்³நாக், என்று அவித்யாமய ப்ரபஞ்சவாசனாக்ஷயமே மோக்ஷமென்றமையாலும் எல்லாமூர்த்திகளும் ஏகமூர்த்தியே என்றமையாலும் சுத்தாத்துவிதசாஸ்திரமேயாம். இதில் எவ்விதசம்சயமுமில்லையாதலால் இதன் தாற்பரியம் ஸ்பஷ்டமேயென்று இவ்வளவுடனே நிரூபித்தோம்

சுபய

நாராயணோபநிடதத்தின் தாற்பரியசங்கிரகம்
முற்றிற்று.

சுகாரணம் = காரணமில்லாதவன்

சுயம் = கீழ்

சுநுவஸு = ஒருவர் உபதேசமின்றி

சுவாவம் = பாபமில்லாதவன்

சுஜீதகம் = மோகம்

சுஷ்டாக்ஷரம் = எட்டெழுத்துள்ளது

சுக்ஷரம் = எழுத்து

சுஜ்ஞபுஷிம் = உள்ளும்வெளியும்.

சுஜித்யாரம் = ஓர்வகை தேவதைகள்.

உஹிம் = தேவராஜன்.

உவவாதகாநி = மகாபாதகத்திற்குக்கீழ்ப்பட்டபாவங்கள்

உஜ்ஞம் = மேல்.

வஸு = ஒன்று

காரணவாருஷம் = காரணனாபுருஷன்.

காரம் = யமன், வேளை.

மௌவதம் = பிரம்மத்துவம், சொல்லுக்கதிபதியாயிருத்தல்

மநுவம் = யாப்புகள், வேதங்கள்.

தபிதாஹிதம் = மின்னலளவேயுள்ளது

ஹிம் = திக்குகள்.

ஹிவகிவாதம் = தேவகியின்புத்திரர்.

நாராயணம் = இலக்குமிமனான்.

நிராஜம் = பற்றற்றவன்.

நிராவோதம் = தொழிலற்றவன்.

நிவிஹிம் = விசுப்பற்றவன்.

நிஷ்டம் = குற்றமற்றவன்

வாவம் = பாபமுடையவன்.

வாணீசம் = இதயதாமரை வெண்டாமரை.

வாஸுஷி = பூர்ணன், ருத்திரன்.

வ ஜாவதி = பிரம்மா, மரிசியாதியோர்

வ ணவஸுரூபம் = பிரணவரூபன்

வ கடுமாமஹி = ஜீவனுத்தமுடைபோன்.

வ தீயனெ = ஒடுங்கும்.

வ வதனெ = நிலைபெறும்.

வ ராவதி = பிரம்மத்துவம்-

வ ரணாம் = பிராணாதிவாயுக்கள்.

வ ஹ = பிரம்மம்.

வ ஹுணாம் = பிராம்மணபக்தன் தேவதாவிசுவாஸி

வ ஹா = சதுர்முகன், பிராம்மணன்.

வ ஹ = நடப்பது.

வ தி = சென்றது.

வ ஸுஷி. கம் = மதுவை வென்றவன்.

வ தி = யோகமுடையோன்.

வ ஸுஷாஷி = பணப்பெருமை, குடேபரத்துவம்-

வ தி = ருத்திரன், சிவன்.

வ திாம் = ஓர்வகைத்தேவர்.

வ ஸவம் = வஸுக்கள் ஓர்வகைத்தேவர்.

வ ஜாமவம் = ஞானமாத்மிசொரூபன்.

வ ஸுஷி = முனைதிக்ருகன்-

வ தி = விஷ்ணு விபாகன்.

வெவகணவம் = வைகுத்தலோகம்.

வ தி = ஓர்வகை,

வ தி = சிவன்.

வ தி = தூய்மைமுடையோர்.

வ திவதி = சேர்த்து.

வ திவதிவதி = எல்லாப் பூதங்களிலுமுள்ளவன்.

வ திவதி = எல்லா வகை மா கூடங்களில்கடையிலுள்ளது.

நாராயணாவநிஷ்டம்
சிவசுந்தரிசுவரூபகண்ணாதி

நிராவராதம் = சூரபராதம் நாரி கடுவா தடி ஹிதம்
நாரிஹிதம் நிவிரிபஸுதபுடம் ||

உ. சுந வஸுபவநு = உவஸுபவநு ஸுலீத
ஸுதரிஉவவலபாஷ நசுரலிவம் ||

ங. ப்ராஜாவதம் = ப்ராஜாவதசுரிதம் நிசுரிதா
நிதபுதம் துரவதாணம் உதிணம் ||

ச. நாரயஸூஷம் = நாரயம் யநஸு வொஷஸு
புலிம் மாண்டஸாயம் ||

ரு. மௌவதம் = மாவொ வாயம் தாஸாவதம்
மொவதிஸுஸுலாஷம் நிதபுதிதாநாநாவெணம் ||

சு. ப்ரகதிமாதநம் = ப்ரகதிம் சூதநம் சூநம்
பொயவநு தசு தாடிசு வஹுலி ஹிம் சூவகாராஷம் ||

எ. வாரூஷம் = சூவகாராஷம் ||

அ. ப்ரணவஸுரலிவம் = வலவ வசு ||

ஈ. வஸுபா = ப்ரகாரவயநாபம் ப்ரதபுயம் ||

ய. ஸிஹவசு = ஸிஹிவயசு பா தடு நாம் நாமாயம்

கூசு ||

கக. விஜாநவநம் = விஜாநம் வநம் வநிநு - சுய
விஜாநவநாபஸு உதபுஹபரவி வஹுலி ஹிந
ஸுசூடிபுஜெஹாவாவெடி ||

கஉ. தபிதாஹாதம் = தபிதசூவாயஸுததாடி
சு. தபிதாஹம் = தபிததபிதாஹாதம் - ப்ரகாரெணவ
காதசு ||

கங. ப்ரஹ்ணம் = ப்ரஹ்ணெஹி கடு மவாதிசூ
டி ||

கச. காரணவாரூஷம் = வஹுலி ஹிஸுசுபா
நாவொவா - சூவகாமாடிஸு.

கரு. சுகாரணம் = நாவலிகாரணயஸு தசு - சூவ
கூவ வலவ வசு.

கசு. வாவம் = வாவீ சுஸு - சூடிசூடிசு

ஸ்ரீவாஹ்யாஸ்தே
நாராயணாவநிஷதவநாநாக்ரணிகா

வதுநாநி	வ்யஸ்தம்வஜி	
கூயவாஸாவஷா ஹவெவ	௩	க௨
நாராயணாஸ்ப்ராணம்	அ	௨௧
நாராயணாஸ்ப்ராணம்	௨	௯
வனதஜ்யெஷ்ஸிரம்	௮	௧௮
கூயநிதெயா நாராயணம்	௧௧	௧
நிஷ்கேஷகாநிஸஜம்	௧௨	௯
ஒதிசுமெ	௧௩	௨௫
யொஹவெவ நாராயணஸ்ய	௧௫	௧
வ்யதஜ்ஜாநநாஸ்ப்ராணவாஸ்யம்	௧௬	௪
யஜ்ஞகாஸ்ப்ராணவெதயொய்	௧௭	௪
தஜிஷம் வானுஸீகா	௧௮	௨௮
வ்யஹ்வெஷ்வாஷ்வகீவ்யாஸ்யம்	௧௯	௨௨
வனதஜ்யவஸ்ப்ராணம்	௨௦	௨௨
வ்யாதரய்யாநம்	௨௧	௨௭

நாராயணாவநிஷதவநாநாக்ரணிகா

ஸரவத